



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Henrici || Svsonis Viri Sanctita-||te, Ervditione Et
Mi-||racvlis Clari, Opera**

Seuse, Heinrich

Coloniae, 1615

Vt id temporis Dominus secundum interiorem hominem affectus fuerit.
Capvt XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38029

denique radios retraxerit suos, vt suo condextiter
lerent creatori.

*Vt id temporis Dominus secundum interiorem
hominem affectus fuerit.*

CAPVT XVIII.

MIN. Quanto quis penitiùs tuam nititur
perscrutari passionem Domine Iesu
tanto illa apparet impenetrabilior
Multa quidem tibi angustia accidit ante crucis
supplicium, sed multo maiorem ipsa crucis
pœna intulit secundum sensus & vires corpo-
reas externas, quæ tum præsentem mortis
acerbitatem experiebantur. Sed quid quæso
Domine eodem tempore sentiebat homo in-
terior, anima videlicet tua longe nobilissima
Eratne illa tum consolatione quadam ac sua
uitate perfusa, vt de quibusdam Martyribus
tuis memoriæ proditum est, quæ immanissi-
mos passionis tuæ cruciatus deliniret efficeret
que tolerabiliores? aut quando tandem finem
habuit tantus dolor tuus?

Christi cru-
cifixi dolor
quantus.

SA P. Etsi audieris sæpè tristitia multa, sed ni-
hil vnquam tristius ac calamitosius eo ipso
quod iam relaturus sum. Anima quidem mea
secundum vires supremas diuinam tum haud
secus, atque modo, contemplabatur cognosce-
batque essentiam: at vires infimæ interioris ex-
teriorisq; hominis, in desolata penitus & om-
nis consolationis experte afflictione vsque ad
eò erant relictæ sibiipsis ad extremum vsq; in-
finite acerbitatis articulum, vt nullus vnquam
extitit

dexisterit huic similis cruciatus. Cumque ita
 plenè omni ope destitutus ac vndique dereli-
 ctus penderem à cruce, cum distillantibus vul-
 neribus, lachrymantibus oculis, distentis bra-
 chijs, ac distractis & diductis membrorum om-
 nium venis, mortis angoribus correptus, voce
 lamentabili ac miserabili clamaui ad Patrem
 meum, *Deus meus, Deus meus, vt quid dereliquisti* Matth. 27.
me? Interim nihilominus voluntas mea cum Marc. 5.
 sempiterno voluntatis eius decreto & placito
 omninò consentiebat atque vnita erat. Porro
 sanguine meo sic prorsus omni effuso, fractisq[ue]
 viribus, præ mortis angustia inuasit me sitis a- Quæ sitis Ie-
sum maximè
afflixerit.
 cerrima: sed multò vehementior me obtinuit
 sitis salutis Mortalium omnium. Atque ecce
 dum sic laborarem siti intolerabili, fel & ace-
 tum ori meo obtulerunt. Deinde peractis illis,
 quæ ad hominum instaurandam salutem per-
 tinerent, in hæc verba prorupi: *Consummatum* Ioan. 19.
est. Ita Patri meo perfectam præstiti obedi-
 entiam ad mortem vsq[ue]. Cumque dixissem, *Pa-* Luc. 23.
ter, in manus tuas commendo spiritum meum. Præ-
 clarissima anima mea ex Diuino migravit cor-
 pore, ita tamen, vt nec ab illa Diuinitas separa-
 retur. Post hæc lancea foderunt dextrum latus
 meum, vnde continuò exiuit preciosi sangui-
 nis riuulus, simulq[ue] fons aquæ viuæ. Ecce fili Quo labore
reparati si-
mus.
 mi, huiusmodi labore ac dolore, teq[ue] & electos
 omnes reparauit, & innoxij sanguinis mei vita-
 li sacrificio ab æterna morte redemi.

M I N. Reuera Domine Iesu amator præci-
 pue ac integerrime, miserabili me ratione re-
 parasti. O quantopere dilexisti me, quàm be-
 nignè in libertatem me vindicasti, Qui tandem
 G suaui-

OTV
45

Iesu redemptori nos omnia debere.

suauissima Sapiencia pro tanto amore, tam
cerba passione gratias tibi agere potero? Pe
fecto, si mihi inessent Samsonis vires, Absol
nis pulchritudo, sapientia Salomonis, cuncto
rum Regum opes ac dignitates, has ego omnia
in tui laudem perquam libenter in tuo cultu
famulatu consumerem. Atqui Domine nescio
sum, nihil possum. Et quo tamen pacto gratias
tibi esse potero?

SAP. Si vel angelorum omnium linguas
fes præditus, & Mortalium omnium bono
pera solus peregisses, atque creaturarum om
nium bona opera solus peregisses, atque crea
turarum omnium vires haberes, nec sic quæ
dam dignas mihi posses gratias agere vel
minima, quam ex amore tui causa perperam
sum, afflictione.

Christo passo qui condigne gratia redantur.

MIN. Præsta igitur mihi Domine, & do
me, ut ex tua gratia tibi placeam & charus
quando nemo potest tuæ charitati vicem
pendere.

SAP. Crucem meam omnis expertem sol
tij tuos ob oculos crebro versabis, dirissimos
cruciatu meos cum ingenti condolentia
affiges animo, & quicquid tibi patiendum
currerit, ad meæ passionis similitudinē quan
dam adduces. Vbi afflictus fueris, nec tam
vllam tibi præstitero consolationem, sed
mentis ariditate tabescere, ac sine alicuius
uitatis infusione exarescere te permisero, quæ
admodum me pater meus dereliquit, non
cupaberis peregrinas consolatiunculas: sed
mentabiles dabis gemitus ad Patrem cælestem
cum abnegatione tuâ, quod ad delectationem
attinet.

Aridis qui sua crux ferenda.

attinet, pro illius Paterna voluntate. Tum ve-
 rò quanto externa crux tua fuerit acerbior, &
 intus ipse magis derelictus fueris, magisq; resi-
 gnatus, tanto propius ad meam accedes simili-
 tudinem, & æterno Patri eris charior. Siquidẽ
 hac ratione præcipui Dei amici potissimum
 probantur. Cùm te vehemens tenebit desideri-
 um, aliquam in re quapiam multum delecta-
 bili aucupandi & capiendi voluptatem, ex a-
 more id respues & mortificabis: atq; eo ipso si-
 tibundum os tuum, sicut & meum, amara po-
 tione cruciabitur. Cunctorum hominum salu-
 tem summopere sires. Rectè facta siue bona o-
 pera tua ad perfectam capeffendam vitam di-
 riges, & ad mortem vsque exequeris. Subditant
 geres voluntatem, prompteq; morigerã ac ob-
 temperantem superioribus tuis, animamq; o-
 mni proprietate nudam, prorsusq; resignatã
 in omnipotentis Patris manus, atq; etiam spi-
 ritum ex vita hac temporaria in illam æternã
 commigrantẽ, proquadam similitudine extre-
 ma illius decelssionis de huius vitæ curriculo.
 Ita fiet, vt crux tua miserabili cruci meæ nõni-
 hil conformis sit, atq; in ipsa præclare perficia-
 tur. In paulo lateris mei vulnere, in ipso amo-
 ris vulnere affecto corde meo suauiter te inclu-
 des, ibiq; morari & permanere disces, atque ita
 vitali illa aqua te expiabo, & purpurei sangui-
 nis mei roseo colore mirificè decorabo. Deniq;
 me tibi fortiter adstringam & obligabo, teque
 mihi perenni vnione coniungam.

MIN. Nullus vnquam Adamas tanta vi fer-
 rum adserapuit, Domine Iesu, quanta acerbis-
 sima passionis tuæ exemplum efficacissimum

¶ 2

corda

Cruz nostra
 vt Christi cru-
 ci conforma-
 tur.

Adamas &
 passio Christi
 quomodo
 conferatur;

OTV

45

corda omnium sibi copulare & vnire queat, & raque mi Domine deinceps periucunda & certitia me à toto hoc Mundo abstractum, ad pertrahere in crucem tuam, eiusque propinquissimam similitudinem in me exprime & absolue, quò anima mea quandoque te fruatur in præcipua claritate tua.

De absolute Domini Iesu à cruce.

CAPVT XIX.

MIN. Tu quoque Mater pijsissima, Domina reuerenda, seruo tuo explices velim, vt ingens & acerrimus animi cruciatus ex filij passione susceptus, finem acciperit. VIRGO MARIA RESPONDET. Faciam quod petis: sed verba mea non sine lamentis & commiseratione auscultare te decebat. Posteaquam filius ille meus vnicus & charissimus spiritum reddiderat, & coram me pendebat emortuus, mihi que vires omnes cordis & sensuum defecissent, quia aliud non potui, oculos in eum sæpe coniciebam modò sanè miserabili. At vbi aduenisse sensi, qui eum de cruce deponerent, videbar mihi velut à morte excitari. Tum verò quanta Materni animi pietate & affectu eius emortua brachia exceperim, quantaque fidelitate eadem sanguinolentis appresserim genis meis: quanto etiam amore & desiderio ipsum de cruce mihi redditum materno pectore meo brachijs meis circumplexum adstrinxerim, recentesque & cruentas plagas extincti vultus eius deosculata fuerim: quæ

Qui se mortuo iam iam Iesu Maria habuerit.